

Publicerad 2018-01-15 23:18 av Ettdjuromnatten

Oredigerad, från 2012.

Minnen från ett tidigare liv

Den vita betongstugan. Upptäcktsfärd, alla djur. Spänning, fara, vilse. Orgeln.

Luftballongen svepte i dimman, utför berget. Viken vilade långt därunder. Skogen dolde ännu oupptäckta mysterier.

Hon vinkade. Djuren var hennes familj. De gled bortåt. Den vita betongstugan tittade efter mig från de svarta granarna. Handen på orgeln. Hon hade vitt hår. Det här var avskedet.

Djuren kommer att sakna mig. De försvinner. Jag försvinner, in i dimman. Ut ur orgeln. Handen är kvar. De svarta träden. Jag sitter hukad i mitt vardagsrum. Hon är kvar någonstans i trestrukna A.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ettdjuromnatten med Poeter.se id #48024 innehar upphovsrätten